

trest jak za použití §u 54, tak i §u 55 tr. zák., pod nejnižší zákonnou sazbou. Odvolání obžalovaného musilo proto jako nepřípustné býti odmítnuto.

Čís. 2508.

Včasnost ohlášení (provedení) opravného prostředku jest posuzovati podle toho, kdy podání došlo soudu nalézacímu; nepřislušný soud není povinen je onomu soudu postupovati.

(Rozh. ze dne 12. října 1926, Zm I 574/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání, vyslechnuv generální prokuraturu, stížnosti obžalovaných do usnesení krajského soudu v Plzni ze dne 3. září 1926, jímž byla jejich zmateční stížnost do rozsudku téhož soudu ze dne 15. června 1926 odmítnuta.

Důvody:

Obžalovaní stěžují si proti usnesení, jímž byly jejich zmateční stížnosti odmítnuty, ježto ohlášení zmateční stížnosti, které neprovedli, ani zřetelně ani určitě neoznačili některý z důvodů zmatečnosti v §u 281 čís. 1—11 tr. ř. uvedených, aniž výslovně uvedli skutkové okolnosti, které by byly důvodem zmatečnosti, aniž pak k ní zřetelně poukázali. Vývody stížností obžalovaných poukazují k tomu, že své zmateční stížnosti provedli obžalovaní včas, že však krajský soud v Písku, k němuž stížnosti ty omylem byly podány, zmařil podání provedených zmatečných stížností tím, že maje do konce lhůty (19. července 1926) plně dva dny ku vrácení spisů, po případě k přímému postoupení spisů krajskému soudu v Plzni, tak neučinil, řádné vrácení zanedbal a lhůtu zmařil, ačkoliv již z prvních řádek obsahu stížnosti mohl seznati, že se jedná o trestní případ krajského soudu v Plzni. Výtku obžalovaných jest odmítnouti, neboť na promeškání lhůty ku provedení zmatečných stížností a odvolání mají vinu jediné obžalovaní sami, podavše opravné prostředky u jiného soudu než nalézacího. Krajského soudu v Písku došly zmateční stížnosti, jak z podacího záznamu plyne, teprve dne 19. července 1926, a nikoliv snad již 17. července, jak stěžovatelé tvrdí, neboť 17. července byly zmateční stížnosti teprve podány na poště v Č. B. Krajský soud v Písku nebyl povinen pátrati po soudě příslušném, nýbrž vrátil zcela právem spisy podateli, ponechav mu na starosti, opravit a zaslati podání tam, kam patřila. Pochybnou je výtku stěžovatelů, že krajský soud v Písku mohl již z prvních řádek obsahu stížnosti seznati, že se jedná o trestní případ krajského soudu v Plzni, neboť rasury ve slově »Plzni« ve všech podáních nasvědčují tomu, že původně se v těch místech nalézalo jiné označení soudu, pravděpodobně ono, kterému podání bylo adresováno, t. j. krajského soudu v Písku. Poněvadž vývody stížností nejsou s to, by vyvrátily správné důvody napadeného usnesení, bylo stížnosti zamítnouti.